

Lone Schiøtz

af Marianne Gross udgivet i akvarellen, Nordiska Akvarellsällskapetets medlemsblad

Naturen er en vigtig del af Lone Schiøtz' kunst og liv. Det er ikke et tilfælde, at hun er medlem af to udstillingsgrupper for professionelt arbejdende kunstnere: *Dyreliv* og *Earthbound*. Meningen med *Dyreliv* giver sig selv: medlemmerne fortolker dyretemaet bredt i forskellige materialer og teknikker. Lone Schiøtz har i mange år været kendt blandt andet for sine ederfugle. *Earthbound* er en nyere konstellation for fem praktiserende kunstnere, som er bosat på Bornholm, og som henter deres motivation og inspiration fra øens natur.

Ederfugle er talrige på Bornholm og især på den nærliggende Christiansø, hvor Lone Schiøtz tager over flere gange om året for at male og udstille. Hannerne drager til søs i løbet af foråret, og hunnerne bliver tilbage på rederne og ruger. Hvis man sidder stille og er forsigtig, må man godt male dem; men det skal alligevel forgå hurtigt og med en vis afstand. Ved at sidde blandt fuglene kan hun fange deres charme, humor og personlighed, uanset om der kommer små fejl og skævheder i billedet. Friskheden og ægtheden er vigtigere for hende end den mere eksakte tegning. Hun synes det kan blive for kedeligt og virke for overarbejdet, hvis hun maler efter fotografi eller skitser, når hun er kommet hjem, hvor hun sidder varmt og komfortabelt og har god tid.

De elskede ederfugle er blevet et signaturmotiv for Lone Schiøtz. Hun har arbejdet med dem i akvarel, med blæk, som tegning, som grafik, linoliumstryk og træprint - og de er endda brugt som motiv på Gudhjemtørklædet, som sælges fra en eksklusiv modebutik. Hun holder stadig meget af fuglene, men ønsker også at vise, at hun behersker andre motiver. Ud over tudser og mariehøns bliver det også til mange natur- og landskabsbilleder, hvor især klipperne og havet er i fokus.

Lone Schiøtz flyttede med familien fra Roskilde til Bornholm, da hun var 7 år gammel. Faderen var skolelærer og blev senere skoleinspektør på Svaneke Skole. Hun har boet flere steder på øen, men har også i lange perioder været bosat i Københavnsområdet. Bornholm vil dog altid føles som hendes hjem. Sin kærlighed til naturen mener hun at have arvet fra sine forældre. En af årsagerne til, at familien rykkede hertil, var netop det særegne landskab, som ikke kan opleves tilsvarende andre steder i Danmark.

Begge hendes forældre var kunstnerisk begavede og i hjemmet var der for både børn og voksne fri adgang til alle former for male- og tegnemateriale. Kunstnerisk udfoldelse var en vigtig del af familielivet. Børnene og forældrene malede og tegnede sammen som en naturlig og værdsat del af deres samvær. Børnene blev ikke skubbet frem for at opfylde forældrenes eventuelle egne uopfyldte ambitioner; men der var ingen modstand, da de begge senere i livet besluttede sig for at gå den kreative vej. Lone Schiøtz er aldrig holdt op med at male og tegne, men hun blev opslugt af tanken om at være keramiker en dag hun var med sin mor på besøg på Ulla Dybecks keramiske værksted.

Efter et par år på Kunsthåndværkerskolens keramiklinie arbejdede hun på egne og fælles værksteder på Bornholm og i København - og på et tidspunkt

endda var leder af det keramiske værksted på Politiets Ungdomsklub i København. Hun har også gået på Kunstindustriskolen (illustratorlinien), på Billedskolen Jagtvej 111 samt taget en efteruddannelse som billedpædagog på Peter Sabroe Seminariet i Århus i forbindelse med hendes arbejde som lærer på Bornholms første billedskole for børn, som hun var med til at starte i 1992.

I det hele taget er Lone Schiøtz aldrig gået i stå. Hun har konstant søgt nye veje og nye udtryk, og hun har ikke været bange for at kaste sig over meget forskelligartede projekter. Denne søgen har også bragt hende til mange kurser og gennem flere undervisningsforløb, hvor hun har mødt nye udfordringer og personer, der på hver sin vis har været en inspiration. Blandt disse personer er den Canadisk-fødte kunstner og forfatter, Heather Spears, som slog sig ned i Danmark i 1962. Hun holdt tegnekurser, som Lone Schiøtz fulgte. Senere blev de venner, og Heather Spears inviterede Lone Schiøtz med på udstillinger med grafik og tegninger og opfordrede hende til at sende værker ind til en af de statsanerkendte censurerede udstillinger, hvor hun fik antaget nogle tegninger.

Hun begyndte at sælge sine tegninger og fik lyst til at arbejde med andet end keramik. Det er et fysisk hårdt håndværk, og hun fik for mange problemer med ryggen til at kunne fortsætte. Heldigvis kunne hun på dette tidspunkt tegne hvad som helst, bare det blev stillet foran hende (med hendes egne ord). Denne evne ledte til mange illustrationsopgaver, bogtegninger, logodesigns osv. samt et langvarigt samarbejde med Bornholms Museum, hvor hun tegnede annoncer, informationsmateriale, postkort til butikken og meget andet. Senere havde hun sin egen månedlige klumme i Bornholms Tidende med en aktuel tekst og en illustration, altid i akvarel.

Akvarelmediet havde altid været noget, hun havde grebet til i sin fritid og for sin fornøjelse, men efterhånden er det blevet et af hendes primære udtryksmidler. Hun sidder for det meste ude og maler, og det nordiske landskab med tågen, fugten, den disede himmel og de mange grå farver er som skabt til akvarellens transparens. For hende er akvarel ikke et forlæg til et andet værk, men et færdigt billede - en hyldest til naturens perfektion skabt af hendes egen uperfektion. Hun kan aldrig gøre sig håb om at hendes billeder kan måle sig med naturens skønhed eller storhed. I sin ydmyghed føler Lone Schiøtz dog en stor glæde ved at kunne opholde sig i naturen og samtidig tage et indtryk med hjem derfra uden at have frarøvet naturen noget andet end nogle minder og et billede, som senere kan give beskuerne et indblik i den stemning, som kunstneren oplevede ved billedets tilblivelse.